

Posudek k bakalářské práci

Autor práce: Marie Adámková
Název: JSEM UČITEL ETICKÉ VÝCHOVY
Akademický rok: 2010/2011
Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Autorka předkládá bakalářskou práci o rozsahu 78 číslovaných stran, přičemž přílohy, které jsou dále nečíslovány, tvoří celkem 17 stran.

Práce je dobře graficky zvládnuta, gramatická úroveň je snad ještě uspokojivá (vyskytují se časté chyby – např. s. 7: „Philosophy“, s. 17: „...v takovém světě...“, s. 18: „...že neumějí, vyjádří své...“, s. 20: „...tato dva fenomény...“, s. 24: „...v čem by mě zabrat...“, s. 51, poslední odstavec, první věta: hrubá chyba ve shodě podnětu s přísudkem, s. 62: „Kurz je vede vyškoleným...“, s. 70 „akrediovalo“, s. 71 „mnoha odborníku“, „...musejí být odborně znalý...“, s. 73: „...hledání vlastního...“), stylistická forma je obdobné kvality (některé chyby: „pochopit, proč do škol k výchově i etika.“ – s. 13, „...úkolom etiky je zdůvodnit proč je ...“ – s. 16, „Stojím si za však stále za tím...“ – s. 73), citace a odkazy jsou uváděny dle normy a smysluplně (v odkazech na svou absolventskou práci a v anotaci autorka zapomíná uvést školu, na níž práci předkládá).

V Úvodu autorka formuluje cíle práce: „...zjistit, v čem by měli být učitelé etické výchovy vzdělávání a jsou-li tak opravdu díky našemu školskému systému vzdělávání.“ (s. 9)

V první kapitole autorka předkládá pro svou práci některé zásadní pojmy a pokouší se je objasnit; jedná se o pojem výchova, etika, zvláštní část je pak věnována cíli výchovy a ohrožením výchovy. Ve druhé kapitole autorka pokračuje vysvětlováním pojmů, zde se jedná o pojmy žák, učitel, přičemž je poukázáno také na dovednosti učitele – tato část působí jako vsuvka, která mohla být lépe do práce zakomponována – jednotlivé jevy, o nichž je pojednáno, by zasloužili i hlubší reflexi, nicméně autorka si je vědoma hlavního cíle práce, proto zůstává často na povrchu jevů. Vzhledem k tomu, že již psala na podobné téma absolventskou práci, kdy jí bylo v hodnocení doporučeno zaměřit se raději na méně jevů a jít do hloubky, překvapuje, že opět přináší spíše více jevů, než jejich hlubší zpracování. Dále se autorka věnuje vztahu učitele a žáka, zvlášť pak pojednává o motivaci.

Třetí kapitola již pojednává o výchově k prosociálnosti, s argumentem vhodnosti k naplnění cíle práce, aniž by ovšem bylo více a precizněji zdůvodněno, proč je toto téma pro cíl práce natolik zásadní. Autorka spíše intuitivně předjímá pojetí etické výchovy jako výchovy k prosociálnosti, jak je v našem prostředí vnímána a propagována jedním občanským sdružením.

Čtvrtá kapitola popisuje práci se skupinou, věnuje se skupinové dynamice, pravidlům ve skupině, trochu neorganicky zde působí velmi krátká podkapitola „Hry a aktivity“. Pátá kapitola přináší některé způsoby přístupů k etické výchově.

Krátká šestá kapitola poukazuje na rámcový vzdělávací program a na začlenění etické výchovy.

Sedmá kapitola měla být přehledem českých vysokých škol, které připravují pro učitelství etické výchovy.

V případě Jihočeské univerzity v Č. Budějovicích je však řeč o Filozofické fakultě i tam, kde se jedná o studium na Teologické fakultě – studium oboru Pedagogika volného času a – pro autorčinu práci zásadní – obor Učitelství náboženství a etiky je zcela opomenut.

Osmá kapitola je již součástí praktické části bakalářské práce, autorka se zde rozhodla podrobněji popsat projekt etické výchovy Etického fóra ČR. Není však zcela jasné, proč tuto část nazývá praktickou, když zde vychází pouze z informací získaných z webových stránek této organizace. Podkapitola 8.2.7, která je na stranách 63-65 je celá citací z webových stránek (navíc se jedná o způsob reklamy, což zřejmě autorka neodhalila), pokud autorka toto chtěla zařadit do své práce, pak by to bylo možné uvést v příloze, nikoli bez jakéhokoli komentáře přímo v textu.

Devátá kapitola uvádí aktuální protest proti materiálům doporučovaným a vytvořeným Etickým fórem a také reakci Etického fóra.

V závěru autorka shrnuje hlavní teze práce a poukazuje také na další otevřené otázky etické výchovy u nás.

V příloženém seznamu literatury autorka uvádí 5 tiskových stran pramenů, i zde se však vyskytují neopravené překlepy a chyby („Katechismu katolické církve“, „NEKONEČNÝ“).

Oceňuji autorčin zájem o téma a přes všechny výhrady doporučuji předkládanou bakalářskou práci k obhajobě.

K diskuzi: Jaký typ vysokoškolského studia je zapotřebí pro učitele etické výchovy?

Navrhované hodnocení: v závislosti na průběhu obhajoby: velmi dobře – dobře.

V Praze dne 26. května 2011

PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.